

tineant, vim suam potissimum exserit, ut mirari satis haut liceat, reperiri hodie quoque, qui usum doctrinae huius in humana vita vix demonstrari posse, confidenter satis adseuerare audent. Quid civili iuri praestet intelligentia naturalis, cordate dudum ab aliis est ostensum: animum illa praeparat futuri iurisperiti instruitque, et a diuinis ad humana, ab vniuersalibus ad particularia vltro, quasi manu, ducit. Quamlibet enim, ut praclare monet, reconditae vir doctrinae, et ob exquisitum veterum ac civilis sapientiae gustum summopere praedicandus, BOECLERVS in vindiciis suis pro studiis civilibus, parum iuuat, si quis vndecim virtutum, et harum extremorum definitiones in numero habeat, gnarus etiam, quid vniuersalis sit iustitia, quid particularis; quod quam parum conferat de iure respondenti, sine vilo conspicio omnes vident: hoc tamen voluerunt veteres, per immensa honestatis iurisque naturalis spatia longo tractu excurrendum illi esse, euoluendosque humanorum actuum sinus, qui in studio legali operae pretium sit facturus. Certe ad ius civile, quod nihil est aliud, quam naturalis ad Romanae rei publicae institutionem relata, Romanisque moribus et litteris explicata ratio, curate addiscendum longe plura requiri, quam communiter perhiberi solet, ut alios sileam, grauitate ostendit, limatissimis suis de origine iuris civilis lucubrationibus, IANVS VINCENTIVS GRAVINA, eruditae Italiae splendor, vir, iuxta solidam priuati iuris peritiam, in elegantioris doctrinae, et ornatu dicendi scribendique studiis adprime versatus. Licet non defuerint, qui bene quamuis a Grotio tradita, strenue et audacter refellere, vel subdole minimum ac versute deprimere sint annisi, ut soli viderentur sapere; amabitur tamen semper liber tam praestans non solum ab iis, qui in otio litterario ad eruditionem civilis vitae vltimis aptam, spem patriae, iuuentutem ingenuam ducunt, sed etiam ab aliis, qui in actu rerum et publica luce versantur, magnorum principum in ardua omnia comites adiutoresque. Et nunc quidem, quo pluribus inseruire possit, opus hoc Grotianum, in alias quoque linguas est translatum: in Gallicam ab ANTONIO CVRTINO, regio quondam Ablegato, non minus gerendis principum negotiis, quam eorum gestis eloquentia ornandis apto: et ante biennium in Teutonicam a consultissimo SCHVYZIO, cui scripto praefationem addidit doctissimam, excellentis vir eruditionis, et acerrimi ingenii, CHRISTIANVS THOMASIVS, Fridericianae Academiae gloria